

Costúms del Vallés

(CUADRET)

—¿Qué li deu passar al Joan de casa Roure que vé tant trist y capficat?

—Li preguntaré ja que 's dirigeig cap aquí. ¿Qui hi ha alguna novetat Joan que n' estàs molt apeserat?

—Que no ho sabeu? L' Andreu de ca 'l Bruch portava á un camp del Alba una carretada de fems, en lo va-y- vé que fá 'l rech al entrar al camp per més á poch á poch que feya anar lo caball, no se sap com ha volcat: los brassos del carro donantli un fort cop á la cuixa l' ha tirat á terra. Al veurerho los vehíns havem acudit, havem descarregat y tornat lo carro, salvat lo cavall; pero... Deu 'ns valgui... l' Andreu... l' Andreu... proba d' alsarse y cau desse guida del cantó esquerra. L' alsém y 's posa á fer uns grans gemechs... no 's pot tenir de la cama esquerra... 'ns havem mirat y ab los ulls 'ns havem dit: té l' os de la cuixa romput. Corrent com lo llamp ha anat en Frederich á buscar lo senyor metje qui després de haverlo regonegut ha confirmat ab lo cap nostre temor. L' habem dut á casa y 'l senyor metje se 'n ha encarregat.

*
.

!Cóm ho farà sa familia, tan pobres que son al fort de la feina que aném á entrar dins pochs días!

La rosada de Sant Antoni ha mort lo blat. Per tot los camps hi formiguejen los segadors que cantan cançons de la terra, ab molt dalit far drincar los volants, cridant de tant en tant ¡a la garba! Al verpre 's alsan infinitat de garberas com per encant ensá y enllá menos en los sembrats del pobre Andreu. ¿Se li resacará 'l blat quedantli lo grá sens farina?

*
**

Lo di sapte 'l vespre s' ou una trompeta y una crida que no es lo toch ni la veu

del pregoner; la gent surt al carrer compreñent que el poble hi passa un fet anormal, tots atentment escoltan y senten que 'l Pau, després d' haber tocat una trompeta com ha sapigut, diu en veu alta lo següent: «Atés que lo Andreu de cal Bruch no pot segarse 'l blat per lo motiu que tots sabém, los que puguin poden acudir demá dematí als seus sembrats pera segar lo y garberarlo.»

*
**

Que significa tanta munió de donas que portan l' esmorsar á un mateix sembrat? pregunta un foraster á uns segadors que 's dirigeix envers lo mateix punt.

Es que 'ls pagesos d' aquí voluntariamente aném á recullir l' anyada del blat de un pobre pagés que tingué la desgracia de rompres lo os de la cuixa, lo que també practiqué m sempre que per quansevol clase de malatia no pot una familia fèrse la feina corresponent segons lo temps, com lo batre, segar lo caném, arrencar monjestas, fangar, etc., y com que tot lo poble vol concorrer ab un acte tant caritatiu los menestrals donan almoynas ab dinérs al objecte de fer que sigui menos afflictiva la situació de aquella familia.

Deu benehesqui la comarca que sense bombo sap practicar d' un modo tant sublim los actes de la verdadera caritat

*
**

Al sortir de la missa major una comisió de pajesos ha anat á fer una visita l' Andreu y després d' haverlo consolat y entregat lo recullit ab tota humanitat li ha dat la bona nova que ja tenia lo blat lagarberat y que mediant Deu també li baterian.

Deu vos ho pague: fou la resposta de l' Andreu, demostrant lo agraphimet que sentia en lo seu cor.

V. PLANTADA y FONOLLEDA.

